

Universitätsbibliothek Paderborn

**AD sa[n]ctissimu[m] || dominu[m] nostru[m] Leone[m]
papam || decimu[m]. Ac diuu[m] Maxemilianum
Imperatorem || semper augustu[m]. APOLOGIA ... || Iacobi
hochstraten. Artiu[m] & sacre theolo=||gi[a]e ...**

Hoogstraten, Jacobus van

Coloniae, 1518

Cap[itu]l[u]m. xix. on [...] de[n]s Capnione[m] in suis [con]fessionib[us]
sibsi[...]i [con]riu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-34634

LIBER I. CAP. XVIII

oībo qd q̄lo desumi poterit. nisi iudeos nil diuini de Jesu tenentes.
rumelie in dei filii fuisse exptes. ppterēa (vt nūc aīs) qm̄ maiorē
distātia forme serui a diuinitate. q̄b̄ habit⁹ meretrici⁹ a ffigine. Ad-
duc exptodēda q̄ restat. s̄ meli⁹ p̄ deo tuo loq̄re. atq̄ locut⁹ es.

IOAN. R. AD BE.

Maiorē aut̄ horrore incutit ḡparare. Christum tauro. arieti ⁊
hirco. q̄b̄ habitui meretricio. S; ipm dñm illis ḡparam⁹. nec phor
rescimus.

THEOLOGVS.

S. VII. Qn̄ p̄ taurū ⁊ arietē te expurgatū ibas. capre caudaz
arripuisti Capnion. Un̄ tuā turpitudinē quātūcū q̄
gestias cooperire. nō p̄ualebis. Qm̄quidē b̄m quā amice⁹ fuit chri-
stus hūanitatē. p̄filijs hoīm speciosissim⁹ dinoscit. sane naturam
indutus oībo donis ⁊ v̄tutib⁹ ornatissimā. ita ut nulli in honestati.
nulli indecētia loc⁹ felic⁹ sit. Neq; em̄ Christ⁹ aliqd hūane imp⁹
fectōis aut̄ infirmitatē assumpsit. qd v̄l plenitudini sciētie vel gre-
repugnaret. vt noster diuus Agnas fideli⁹ declarat. Proinde sacri
lega hec tua dephendit ḡparatio. vbi incarnatōem Christi supb⁹
ctā. operi meretrici⁹ habitū assumēs v̄ḡnis. p̄portionale fecisti.
In q̄ ipa nō ut tu imaginari se hūiliat. sicut in assumpta hūanita-
te christ⁹. s̄ se longe turpissime de honestatē.

S. VIII. Dū aut̄ antiquū effugere niteris obiectū in conueniēs.
ipm p̄ nouā quandā. ⁊ nō min⁹ sacrilegā defendis as-
similatōem. Qn̄ em̄ Christ⁹ boui. leoni. arieti aut̄ hirco ḡferit. assi-
milatio illa p̄ metaphora facta. iuxta oīm sentētiā doctoz. p̄cise attē-
dit b̄m ea. q̄ in his aīalib⁹ sunt naturalē ⁊ singlari⁹ p̄fectōis. oī in-
decētia relegata. In q̄b̄ ⁊ nihil turpitudinis. nil culpabilitas seu
indecētiefingi pt. Un̄ p̄bec tuā nō excusasti sacrilegā similitudinē p̄
portionale. vbi eā quā Christ⁹ assumpsit illibatā ⁊ sc̄tissimā hūan-
itatē. nimis inuercude ei. q̄ exprobabil⁹ q̄b̄ moralē turpis atq̄ cul-
pabilis extat. meretricio habitui ḡferre. haud q̄b̄ erubuisti. Ut
q̄stionētur alia veniant.

Caplin. xix. oīdēs Capnione in suis confessionib⁹ sib̄sīpi Trū.

IOAN. REVCH. AD BE.

Vez ad altiore ītellectū. a me illō fuerat dictū. nā iudeos excusa-
ui ⁊ accusau. THEOLOGVS

Mēdaci⁹ optet cē memorē. Dic iterū lector dephendis. veritatē id h̄re ad agiū. qm̄ op⁹ cē
memoria mendaci⁹. ⁊ ppterēa etiā palliatorib⁹ mēdaci⁹.

Ob id em̄ qm̄ nō satis memorie fuit Capnioni (vt mor indicab⁹-
mus) seipm̄ h̄ redarguit atq̄ p̄stravit. Et h̄ luce clari⁹ apparebit.
cū iū inter se trulerim⁹ sc̄ptā. In p̄cessu nī. p̄ Spirem̄. articu' o. xc.
de inq̄storiē sc̄t inq̄e. Qia v̄b̄ iū hūas loci (etiā fūlsand⁹) si nullat esse
affirm̄tūs ⁊ decisi⁹. Ocular⁹ speculi. cū si ut v̄b̄ iū iudeoz glōna

LIBER I. CAP. XIX

recitatim tanq̄ argumēta iudeorū p̄tra d̄clusionē libelli mota. Et posterū parūp remittit ad. xxvij. foliū sue defensōis p̄tra calūnia tores suos (vt ait) Colonien. in q̄ qdē defensione postea q̄ falso cōfincerat se assertive in suo p̄filio scripsisse iudeos p̄ fidē suā christo iniurios eē. Contra inq̄t hāc assertōem meā posui cetera q̄ sequunt̄ iudeorū argumenta q̄tuor. q̄ p̄ fidē suā nullā vident̄ emittere iniuria. Primo. q̄ credit̄ omnes saluari posse in sua fide. Secōdō q̄ cre dūt iesum nō eē deū. hoc est fides sua. nō aio iniuriādi. Tertio q̄ ec clesia tolerat. quarto q̄ tenuerūt iesum p̄ hoīe sicut ip̄e in natura humana apparuit. Illico p̄batissimo sacre theologie m̄grō tas Iniquissima liter subiūrit. Ista oia argumēta attribuit mihi calūniator iste ca Cap. in viruz nis mens. cuius rīc⁹ mendat ⁊ vaniloqu⁹ menelao rāmo retūdi bonū calūnia deteret. Hec oia Capnionis formalē ⁊ ad id palā pgūt. vt a se abi gat illā sūmā. q̄ in suo p̄filio affirmanuit iudeos tenere p̄ hoīe puro Jesu. sicut in natura humana apparuit. vt pote q̄si no sit sua sūmā s̄i iudeorū q̄ tū argumētū. Hoc aut̄ loco letarguz passus. q̄ scribat tuis humane lector obtutib⁹ p̄sto sunt. nec legere queso pigriteris Paucis q̄ppē rē absoluit. Ait eā. vez ad altiore intellectū a me illud fuerat dictū. Satisq̄ Capniō diristi. Sz q̄s nō viderit nūlla horz coherētiā. imo liqda incōpossibilitē dictorū. q̄n̄ aīs prius. Nō meū sed iudeorū fuerat illud ſbū. Deinceps ſo hic ad altiore intellectū a me fuerat illud dictū. Nūqd o phoz ignauissime. ali qd̄ abs te dictū eē p̄t ad altiore intellectū. ⁊ tn̄ tuū nō esse ſbū.

S. II. eo d̄stat. q̄ tuis p̄mis duab⁹ p̄sonet declaratōib⁹ teipm̄ tu in pcessu Sp̄irei tū in tertia tua (q̄ in oēs maledicēdo ſupas) defenſione falsissimā Sp̄irete cōmetatū fruisse vulpinatē. aut excusa/ rationē corā toto iā p̄dis mūdo. Quā porro falsitatē eaten⁹ excogi taueras. q̄ten⁹ tergiuersari ⁊ Sp̄irem iudicē fallere posses. Quā reū falsitatē lector bone in nrā tertia editōe iā p̄dē romē indicialē exhibita. pditā facile videre licet. vbi ⁊ ex. p̄prijs Cap. p̄fessiōib⁹ pa lā factū eſt. q̄ articulauim⁹ ſua p̄pria in p̄filio eē ſbā. nullo ēt mō (vt sp̄ire ac in tertia ſua finxit defensione) iudeorū argumēta. Parēt etiā ostendim⁹ quomodo ſue almanice nō ſatis fidelē ſe pſtiterit in terptē scripture. Inibi q̄q̄ q̄ in bonos euomuit ſuicia viros. i ſuū rediere auctore. Si habes q̄ restat. pſer Cap. IOAN. RE.

Excusauit qdē. q̄ p̄ oia oia oia ip̄i dñi. nō poterat p̄cludere ip̄m cē deū. niſi er p̄nti. q̄ dicebat ſe eē deū. q̄ talia in ip̄o op̄abat. de q̄ etiam abigere poterat an ſit ver⁹ de⁹. vel p̄ p̄cipiatōnem. ⁊ ita eos excu ſauit. q̄ eiusmodi cognitionē ex opib⁹ ei⁹ haterenō potuerūt

THEOLOGVS

S. III. Si ad tuū fingere p̄comitares in reruz natura eē. multa

Vb̄ i.

Palmare cap
niōis facinus
vbi vere p̄fitet
q̄ Sp̄ire false
p̄fessus fuerit

LIBER I. CAP. XIX.

dissolueres Lapniō ubi nūc heres district⁹ Scim⁹ aut̄ vero veri⁹
in psilio tuo nullā vspiā vel de christi opib⁹ vel de ei⁹ p̄fessione q̄ se
dū assurit te habuisse mentōem. Uerū ut excusatū ires a ptume-
lia Christi iudeos. in sola t̄ nuda forma serui fundamētū ieceras
(et si ruino sum) veluti eadē forma nō nisi a dicitatis cognitōne nata
est abducere. quād modū habit⁹ meretrici⁹ a cognitōne virginis
et militaris habit⁹ a notōe clerici abducit. Mirabilis p̄slus excu-
satio sup ea re q̄ nūq̄ i tuo psilio habita ē memoria. age vt soles

I.O.R. AD G. BENIG.

Accusatū aut̄ eos. q̄r nō inspererūt doctores suos. q̄ p̄ dicta sa-
cre scripture tenebāt messiā ecē vez dēū t̄ dei patris x̄bū. s̄ ipi nō at-
tendebāt nisi ad formā serui. t̄ ad lutū in quo iuuēt⁹ est solū vt hō.
et nō attendebant ad verba doctor. qui in tali forma verbū dei ap-
paritū dicebant. THEOLOGVS

S. III. Chimerica est hec aduersus iudeos accusatio t̄ nullū
ibi repibilis. vt pote q̄ psilio tuo exactissime plistrato.
nūsc̄ offendet. Minime s̄c̄dem eoz p̄ hoc accusasti ignorantiam
qr̄ suos nō p̄spererūt doctores. imo nec quis mō eoz ignoratiā ag-
grausti. qn̄ pot⁹ ex sola forma serui (ad quā nimirū lolā cū ipsis
iudeis attendisti) eoz ignoratiā yti. pbabilez t̄ alleuiare t̄ excusare
pt̄c̄disti. q̄ten⁹ ḡtra christū Jo. viii. dicētē. et vos me inhonorast⁹
tū eos. tū eoz lib̄os p̄mū a ptumeljs iniurysve. deinde etiam ab
exustione defensares.

S. V. Q̄ si iudeoz ignorantia accusare anim⁹ tibi fuissz. nō solū
serui formā (quā p̄ ignoratiā alleuiatōe adducis) at magis
quo se dēū ecē t̄ eq̄lē deo assuerabat christi testimonū. o p̄a insup mi-
rifica nō orando s̄z vtute ppria ppetrata. q̄ in hui⁹ p̄fessionis ges-
sit p̄batōem Uer⁹ q̄q̄ testimoniū. tq̄z paternā vocē t̄ id gen⁹ ml̄ta
pdurissem. Et vt aliquāto stringaris forti⁹. Lur oro iudeos nō ac-
cusasti ea de cā q̄ christ⁹ eos acculandos assurit. dicēs Jo. v. Est q̄
vos accusat mōses in q̄ speratis. Lām at mōsaice accusatōis ilico
subiūgit dicēs. Si crederet⁹ mōsi crederet⁹ forsan t̄ mihi. de me em̄
ille scripsit. Lur ḡ eos nō accusas. qr̄ studiū sacre biblie neglexere.
nō alia rōne nisi vt mo: t̄ tuo sacre biblie. scripturas rabinoz anpo-
neres. Ut ad calcē pgam⁹ p̄clude IOAN REVCH.

Necessaria est iraq̄ illaz scripturaz iterptatio. sine q̄ iudei sacre
scripture non colligit sensum. Ex q̄ vt eiusmodi libri tam necessa-
rū nō sup̄primerent p̄cludere volui THEOLO.

S. VI. Quāq̄ hec tua Lapniō t̄ inse t̄ suis p̄missis admodū
p̄strata fuerit illata clusio. eā tñ t̄ hic parūper p̄scicula
bim⁹. Uitido q̄ in tuo psilio in hūc modū scripsisti. Sic inq̄ens
vetuli illi p̄oereluptites mālere. q̄ mīto obsceniora in se p̄plectū

LIBER I. CAP. XIX.

etur q̄ Thalmud. et nostre christiane fidei longe magis aduersa q̄
Thalmud in reliq̄s q̄q̄z eiusdē tui p̄silū locis ex sua et regulariter
Thalmud defendendū suscepisti ea p̄te et ea deniq̄z rōne ad quā ve-
luit mēta et formale rōne attēdisisti q̄ mal⁹. ut pote (ut inductiue
tuis oculis p̄bet) q̄ heresis dī. aut q̄ et traditōnib⁹ ingrōn⁹ q̄s chri-
stus reprobauit. p̄tra nos christianos collect⁹. aut q̄ libri illi ar-
bori sc̄ie boni et mali assimilantur. ex q̄ p̄mī parētes mortē hause-
rūt. aut certe p̄zīzamī. aut q̄ impeditūt indeoꝝ ad fidē c̄uersiones
Et ut paucis dicam⁹. q̄to ineptrior est Thalmud tāto magis eūz
censes p̄seruari. Ubi ex tuis vides. sp̄te Thalmud sub mala rōne
defensasse. ac manere optauisse. Affirmas insup īdeoꝝ. suos libros
in sue pfidie defensionē aduersus christianos ipos ipugnātes edi-
disse. Libros itaq̄z talib⁹ a te depictos colorib⁹. certe q̄bus epiteta
magis squalida et obscena impingi nō possent. tuip̄e ut p̄tegeres.
sacras lrās praeerpoliūsti. et eas nō min⁹ turpiter et iapposite ap-

S. VII. Tūne igit̄o christiani pectoris venerāde lec (plicasti.
tor censure submittim⁹. q̄ frōnte īmo q̄ audacia nūc as-
serat Capnion. interpretatōem sc̄i iudaicar⁹ scripturaz necessariā ee
ad colligēdū sacre scripture sensum. et ob id se p̄cludere voluisse ta A seculis inui-
les īdeoꝝ libros nō esse supprimendos. Quis vñq̄z audiuit ex ei⁹ sa Cap. p̄clo
generis p̄missis talē īfieri īclusionē. libros christiane fidei et chri-
stianis contrarios. et in eos ex intentōe p̄scriptos asseruari debere et
nō exuri flāmis. qm̄ sacraz lrāz (que christiane vtiq̄z sunt) aperiūt
intellectū. Mirā hic cernis nature īmersionē. ubi cec⁹ necessari⁹ē
ad dirigēdū vidēt̄c. et scripture pphane in fidē christianā īgēste. la-
cris lr̄is apūt sensum. et malū itidē ea rōne q̄ malū. īmo malū et fal-
sum ea rōne p̄manere debet tāq̄z necāriū ad faciēdū boni et veri īm-

S. VIII. Tū demū vt nos receptui canētes Be (el igētiā
nigno deīn⁹ locū (quē fauor nō patit̄) acceptū silētio p̄
mere sermone) id adūcim⁹. nil ad sacraz p̄ducēs intelligētiā scrip-
turarū in libris pfidie reperiri. qđ in saniorib⁹ p̄statiōnib⁹q̄z libris
affatim magis nō inueniat̄. Proinde quis mō nobis necessary vi-
si nō sunt neq̄z vident̄. GEOR. BE.

Admodū erudit̄e īsidiās. vñstias. et calūniātū decipulas euā-
sisti. et non modo euāsisti. sed etiam cōtrivisti. THEO.

S. IX. Quā magna sit vis passionū sup ītellect⁹ iudicijs lector
re q̄lis est. adeo ut passionat⁹ malū dūjudicet bonū. et verū falsum. iii. Ethicor⁹
Et ali⁹ qđā te reb⁹ dubijs īsultātem amoris et odij vacūnū ee debere Salustius
nō tā elegāter q̄z vñstime docuerit. Sic Benign⁹ fauorib⁹ exēcat⁹
īdocta. erudit̄a. iustas obiurgatoes. īsidiās. atq̄z vñstias calūni-
asq̄z vocare nō vereſ. h̄eo atq̄z p̄scie īmo cūilibet bono viro iusto:

H h 4.

LIBER I. CAP. XX.

qz iudici hāc delegim⁹ p̄uinciā. t̄ tibi qzqz lector. q̄ m̄ra q̄ p̄misimus
videris. Lapnione ne caluniati fuerim⁹. falsaqz ei int̄ederim⁹ cri-
mina. mēdacyz qzqz līte sibi int̄ēauerim⁹. p̄mitim⁹ decernēdū. Sz
q̄m̄ hec tui Benigne fauorabilia vaframētā. (q̄bō r̄fendū nō duxi
mus) n̄l doctrinale st̄m̄t̄. ideo ad alia. pficilcere

Lapl. xx. tractas assertōem Lapnionis decimānonā

GEOR. BE. AD IO. REVCH.

Sed p̄grediamur. nā te in illa ḡpatōe (quā ip̄i sacrilegam vo-
cāt̄) carpūt̄. Dicis nāqz sicut i p̄secutōe tyranoy sp̄ aucta e christia-
na ecclia ita t̄ hic eueniret si iudeis vis inferat. Nā pl̄y inflāmarēt̄
ad suā religiōne. t̄ re iq̄. Hic videris dicere. cām vt ecclia augeret̄
fuisse tyranoy p̄secutōem. t̄ nō mun⁹ diuine gr̄e t̄ diuine assistētie
q̄d certo dicere nō licet. THEOLOGVS

S. J. Tritū ē t̄ nō min⁹ verar dictū qm̄ male intelligere facit ma-
le referre Et. p̄inde fauor q̄ te (vt mor dixim⁹) male intellige-
re ac dijicare ip̄ulit. isdē t̄ hic te nrām obiectōem male t̄ infidei r̄
referre t̄ reportare fecit. Ex hac nāqz quā tu hic narras ḡpatōe. mi-
nimē illatū fuit. tyranoy p̄secutōem. t̄ nō diuine assistētie mun⁹ fu-
isse cām augmēti p̄mitiue ecclie. Cleru e iprop̄ illā carpsim⁹ ḡpa-
tionē. q̄ ecclie incremēti. nō tā diuine gr̄e q̄z christianoz aduersus
tyranos humane p̄tinacie attribuisti

Actuū.

Lopatio here-
si affinis

Lanticoz. vi.

S. III. Articulauim⁹ qzqz eādē ḡpatōem ex directo in ḡtrariuz
tendere ei⁹ qd actuū. v. memorie. pdicū ē. vbi dī. Si ex
holo ē p̄siliū h̄ (vel op⁹) dissoluēt̄ si h̄o er reo. nō poteritis dissol-
uere. Unū ḡpatio hec p̄le fert. nō pluris estūmādū diuine assistētie
virtutē ad p̄monendū in p̄mitiua ecclia bonū. q̄z humana p̄tina-
ciā ad p̄curādū malū in synagogā. Inde t̄ vlt̄ p̄zhāc ḡpatōez
tā disparib⁹ īmo icōpabilib⁹ casis (assistētie diuine lez t̄ huane p̄t-
nacie) silem futuri augmēti effectū sine nota ambiguitat̄. p̄ fidēter
tribuere. ḡtrascripture eātentōem. t̄ exinde heresib⁹ eā affinem

S. III. Deinde etiā q̄ ex recēter p̄memorata ḡpatiōetu⁹ in p̄si-
lio suo frimole intulerit Lap. more tuo p̄teriuisti. vbi ait
q̄ de re nobis p̄ceptū ē in iure canonico. in ca. Sicut indei. q̄ iudeis
pecunias id est res pecunia estūmables. nō auferre t̄c. ac si ecclia
(que terribilis vt castroz acies ordinata describit̄) hoc statuat tan-
q̄z timens ne er hoc veluti ex persecutiōe aucta fuit ecclia. diaboli
opus (hoc est iudaica p̄fidia) acciperet augmentū. cū tñ id statu-
it potius vt apl̄i satissaceret consilio inquietis. oport̄z honeste
ambulare ad eos qui foris sunt. p̄me Thessa. iii. ne sc̄z nomē dñi
blasphemēt̄ p̄ ad Chm̄. vi. Oia mihi licet. Sz nō oia edificat̄ Ec-
rurus. Oia mihi licet. Sz non oia exp̄elliūt̄. i. Choz. vi. Nil ita
ecclia infauorē nec certead p̄posū illi⁹ obliq̄ ḡpatōis statuit.